

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

LEGE

privind organizarea și exercitarea profesiei de fizioterapeut, precum și pentru înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Fizioterapeuților din România

Camera Deputaților adoptă prezentul proiect de lege.

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1. - Prezenta lege reglementează activitățile și practicile legate de exercitarea profesiei de fizioterapeut, precum și înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Fizioterapeuților din România.

Art. 2. - Profesia de fizioterapeut se exercită, pe teritoriul României, în condițiile prezentei legi, în scopul evaluării, planificării și implementării programelor de recuperare care îmbunătățesc sau restabilesc funcțiile motorii umane, măresc capacitatea de mișcare, calmează durerile și tratează ori previn problemele fizice asociate cu leziuni, boli, afecțiuni și alte deficiențe.

Art. 3. - Fizioterapeutul furnizează servicii conexe actului medical, pentru dezvoltarea, menținerea și restabilirea capacității de mișcare și a abilității funcționale ale persoanelor, la nivel maxim posibil, pe toată perioada vieții, în condițiile în care capacitatea de mișcare și funcția sunt și/sau pot fi afectate de îmbătrânire, leziuni, boli, afecțiuni, alte condiții patologice sau factori de mediu.

Art. 4. - În sensul prezentei legi, *fizioterapeutul* este absolventul de studii universitare, posesor al unui titlu oficial de calificare în fizioterapie, conform prevederilor art. 11, care aplică, sub prescripție medicală, activitățile specifice prevăzute la art. 13, pe baza principiilor de promovare a sănătății, de profilaxie și tratare a bolilor, în baza diagnosticului clinic stabilit de medicul de specialitate.

Art. 5. - Pe toată perioada exercitării profesiei, fizioterapeutul trebuie să acționeze cu profesionalism, dovedind disponibilitate, competență, corectitudine, devotament, loialitate, confidențialitate și respect față de ființa umană.

Art. 6. - Deciziile profesionale ale fizioterapeutului sunt luate în limitele competenței sale profesionale, având în vedere interesul și drepturile pacienților/beneficiarilor de servicii de fizioterapie, respectarea voinței acestora, grija față de sănătatea lor și față de sănătatea publică, nediscriminarea între pacienți/beneficiari de servicii de fizioterapie, respectarea demnității umane și a celorlalte principii și reguli de deontologie în fizioterapie.

CAPITOLUL II

Exercitarea profesiei de fizioterapeut

Art. 7. - Profesia de fizioterapeut se exercită, pe teritoriul României, în condițiile prezentei legi, de către:

- a) cetățeni ai statului român;
- b) cetățeni ai unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene;

c) soț al unui cetățean român, precum și descendenții și ascendenții în linie directă, aflați în întreținerea unui cetățean român, indiferent de cetățenia acestora;

d) membri de familie ai unui cetățean al unuia dintre statele prevăzute la lit. b), așa cum sunt definiți la art. 2 alin. (1) pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/2005 privind libera circulație pe teritoriul României a cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene și Spațiului Economic European, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 260/2005, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

e) cetățeni ai statelor terțe, beneficiari ai statutului de rezident permanent în România;

f) beneficiari ai statutului de rezident pe termen lung, acordat de către unul dintre statele prevăzute la lit. b).

Art. 8. - Profesia de fizioterapeut se exercită pe teritoriul României de către persoanele prevăzute la art. 7, care îndeplinesc următoarele condiții:

a) dețin un titlu oficial de calificare în fizioterapie, astfel cum sunt definite la art. 11;

b) nu se găsesc în vreunul dintre cazurile de nedemnitate sau incompatibilitate prevăzute la art. 23;

c) sunt apte din punct de vedere medical pentru exercitarea profesiei, condiție dovedită cu certificat medical eliberat conform legii;

d) sunt membri ai Colegiului Fizioterapeuților din România.

Art. 9. - (1) Certificatele eliberate de autoritățile competente ale unui stat membru al Uniunii Europene, ale unui stat aparținând Spațiului Economic European sau ale Confederației Elvețiene, care atestă că fizioterapeutul posesor este titular de drept câștigat, sunt recunoscute de către Ministerul Educației Naționale și Cercetării Științifice, permițând exercitarea activităților specifice de fizioterapie, inclusiv în cadrul sistemului național de asigurări sociale de sănătate, cu respectarea dispozițiilor prezentei legi.

(2) În sensul prezentei legi, prin *drept câștigat* se înțelege dreptul cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene, ai statelor aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene de a exercita activitățile specifice de fizioterapie, inclusiv în cadrul sistemului de

protecție socială al statului membru de proveniență, în cazul în care aceștia beneficiau de drept de liberă practică a profesiei și erau stabiliți în statul membru respectiv, anterior implementării Directivei Consiliului Uniunii Europene nr. 93/16/CEE privind facilitarea liberei circulații a medicilor și recunoașterea reciprocă a diplomelor, certificatelor și altor titluri oficiale de certificare.

Art. 10. - (1) Titlurile oficiale de calificare în fizioterapie, obținute în afara României, a statelor membre ale Uniunii Europene, a statelor aparținând Spațiului Economic European sau a Confederației Elvețiene, se echivalează de către Ministerul Educației Naționale și Cercetării Științifice, în colaborare cu Colegiul Fizioterapeuților din România, în condițiile legii.

(2) Excepție de la prevederile alin. (1) fac acele titluri care au fost recunoscute de un stat membru al Uniunii Europene, de un stat aparținând Spațiului Economic European sau de Confederația Elvețiană.

Art. 11. - Prin *titlu oficial de calificare în fizioterapie* se înțelege:

a) diplomă de licență eliberată de o instituție de învățământ superior acreditată sau autorizată provizoriu din România, în următoarele specializări:

- (i) - fizioterapie;
- (ii) - fiziokinetoterapie;
- (iii) - kinetoterapie, cu durată de studii de 4 ani;
- (iv) - educație fizică și sport, specializarea kinetoterapie și motricitate specială, cu durată de studii de 3 ani;
- (v) - kinetoterapie, cu durată de studii de 3 ani;
- (vi) - educație fizică și sport, specializarea cultură fizică medicală;
- (vii) - educație fizică și sport, cu vechime în recuperarea medicală de cel puțin 19 ani, angajat în sistemul sanitar și balnear sau de asistență socială ca profesor de cultură fizică medicală;
- (viii) - balneofiziokinetoterapie și recuperare;

b) diplomă de licență sau un alt titlu de fizioterapeut/maso-kinetoterapeut/kinetoterapeut, eliberate de unul din statele dintre cele prevăzute la art. 10, sau de un stat terț recunoscut ori echivalat în România

de către Ministerul Educației Naționale și Cercetării Științifice, conform legii;

c) adeverință de absolvire a examenului de licență în fizioterapie, kinetoterapie și motricitate specială, balneofiziokinetoterapie și recuperare, eliberată la cererea absolventului, care este valabilă până la eliberarea diplomei de licență, dar nu mai mult de 12 luni de la data emiterii;

d) orice altă diplomă de licență eliberată de către o facultate acreditată care nu corespunde specializărilor de la lit. a) și care este însoțită de o adeverință eliberată de facultatea respectivă, care atestă că programa de pregătire pentru obținerea diplomei de licență respective corespunde cu cea de pregătire pentru exercitarea profesiei de fizioterapeut, în condițiile prezentei legi.

Art. 12. - (1) În vederea obținerii titlului oficial de calificare în fizioterapie, pentru solicitanții ale căror competențe nu corespund calificării de fizioterapeut, se vor aplica măsuri compensatorii, pe o perioadă de 5 ani de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

(2) Măsurile compensatorii sunt stabilite de către Colegiul Fizioterapeuților din România în colaborare cu instituțiile de învățământ superior care au un program de licență acreditat în specializarea fizioterapie, kinetoterapie și motricitate specială, balneofiziokinetoterapie și recuperare.

(3) Măsurile compensatorii au în vedere completarea numărului de ore teoretice și practice corespunzător programei de pregătire unitare prevăzute în normele metodologice de aplicare a prezentei legi, în vederea completării cunoștințelor, aptitudinilor și competențelor necesare.

Art. 13. - Activitățile exercitate de către fizioterapeut sub prescripția medicului specialist, sunt următoarele:

a) examinarea somato-funcțională a pacientului/beneficiarului de servicii de fizioterapie, prin utilizarea, fără a se limita la acestea, a observației, instrumentelor/tehnicilor/scalelor specifice de evaluare somato-funcțională;

b) stabilirea nevoii de intervenție specifică și elaborarea planului fizioterapeutic;

c) acordarea asistenței terapeutice și profilactice pentru prevenirea alterării funcției, a limitărilor de activitate și a restricțiilor de participare;

d) acordarea asistenței fizioterapeutice și de recuperare în patologii ale sistemelor neuro-musculo-scheletic, cardio-vascular, respirator, digestiv, neuro-endocrin, metabolic și uro-genital, în domeniul traumatologiei sportive, pediatriei, geriatriei, reumatologiei, ORL și în alte condiții medicale și chirurgicale frecvent întâlnite în practica fizioterapeutului;

e) aplicarea activităților specifice de fizioterapie, fără a se limita la acestea, precum: exercițiu fizic cu scop terapeutic, terapie manuală, hidrokinetoterapie, tehnici efectuate cu ajutorul instrumentelor/aparatelor/instalațiilor corespunzătoare, prin aplicare de conținți elastice/adezive/orteze sau prin mecanoterapie, scripetoterapie, electroterapie, termoterapie, imobilizări/posturări.

Art. 14. - (1) În sensul prezentei legi, fizioterapeutul își exercită profesia pe baza autorizației de liberă practică eliberată de Colegiul Fizioterapeuților din România, avizată anual. Avizul anual se acordă numai după încheierea asigurării de răspundere civilă pentru greșeli în activitatea profesională, valabilă pentru anul respectiv.

(2) Anual, fizioterapeutul este obligat să facă dovada obținerii de credite de educație medicală continuă, avizate de către Colegiul Fizioterapeuților din România, conform legislației în vigoare.

(3) Numărul minim de credite de educație medicală continuă pe care un fizioterapeut trebuie să le acumuleze anual se stabilește prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

(4) Autorizația de liberă practică se acordă pe baza următoarelor documente:

- a) documente de studii care atestă formarea în profesie;
- b) certificat de cazier judiciar;
- c) certificat de sănătate fizică și psihică.

CAPITOLUL III

Forme de exercitare a profesiei de fizioterapeut

Art. 15. - Fizioterapeutul își desfășoară activitatea în baza competențelor profesionale în sistemul public de sănătate și/sau în sistem privat, independent, ca titular sau asociat al cabinetelor de practică independentă, sau în colaborare cu furnizori de servicii de îngrijiri medicale,

asistență socială, cu baze de tratament din sistemul balnear, precum și cu federații, cluburi, asociații sportive și unități de învățământ.

Art. 16. - (1) Angajarea și promovarea profesională a fizioterapeutului în sistemul de sănătate public și privat se realizează conform legislației în vigoare.

(2) Promovarea profesională a fizioterapeutului se realizează la cererea acestuia, adresată Colegiului Fizioterapeuților din România, pe baza unui examen.

Art. 17. - Principalele domenii de practică în care activează fizioterapeutul sunt:

a) administrativ: în managementul serviciilor de fizioterapie cu responsabilitatea de a furniza informații privind activitatea de fizioterapie adecvată, în cadrul unor instituții sau comunități;

b) clinic: la nivelul îngrijirilor conexe actului medical, respectiv primare, secundare și terțiare, cu responsabilitatea de a planifica, supraveghea și evalua un plan terapeutic; fizioterapeutul poate lucra autonom în cabinete individuale, în instituții medicale, cabinete medicale, spitale, unități staționare și cămine de bătrâni, fără a se limita la acestea;

c) sănătate publică sau comunitară: cu rol direct în promovarea sănătății și formularea politicilor de promovare a activităților specifice de fizioterapie la nivel de individ/grupuri, care să ducă la îmbunătățirea și menținerea stării de sănătate fizică, psihică și emoțională, concomitent cu minimalizarea riscurilor care decurg din afectarea capacității de mișcare și a funcției;

d) modalitățile specifice prin care fizioterapeutul activează în alte domenii de practică, sunt stabilite prin ordin al ministrului sănătății, în colaborare cu Colegiul Fizioterapeuților din România, după caz.

Art. 18. - (1) Formele autonome de exercitare a profesiei de fizioterapeut prevăzute la art. 17 lit. b), pot angaja personal salariat, pot încheia contracte de colaborare cu alți fizioterapeuți, sau cu alte forme autonome de exercitare a profesiei, contracte cu furnizorii de bunuri și servicii necesare activității lor, cu unități medicale, educaționale, sociale, sportive, de îngrijire corporală, cu mijloace de comunicare în masă, cu forme specifice de exercitare a profesiei de medic și a altor profesii

paramedicale și alte acte juridice civile, în condițiile prevăzute de Codul civil și de legile speciale aplicabile.

(2) Condițiile de acces la activitățile profesionale exercitate în regim independent de către fizioterapeut sunt stabilite prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

CAPITOLUL IV

Înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Fizioterapeuților din România

Art. 19. - În vederea monitorizării, controlului, autorizării și exercitării profesiei de fizioterapeut, se înființează Colegiul Fizioterapeuților din România, ca autoritate competentă în domeniu.

Art. 20. - (1) Colegiul Fizioterapeuților din România este organizație profesională, cu personalitate juridică, neguvernamentală, de interes public, apolitică, fără scop patrimonial, cu responsabilități delegate de autoritatea de stat, având ca obiect de activitate autorizarea, controlul și supravegherea exercitării profesiei de fizioterapeut, ca profesie liberală de practică publică autorizată.

(2) Colegiul Fizioterapeuților din România are autonomie instituțională în domeniul său de competență normativ și jurisdicțional profesional și își exercită atribuțiile fără posibilitatea vreunei imixțiuni, în condițiile legii.

(3) Formele de organizare a Colegiului Fizioterapeuților din România la nivel național și teritorial sunt stabilite prin statutul acestuia.

(4) Statutul și Regulamentul intern de organizare și funcționare a Colegiului Fizioterapeuților din România se elaborează, în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, de către reprezentanții asociațiilor profesionale ale fizioterapeuților, membre ale Federației Române a Asociațiilor de Fizioterapie, se aprobă prin ordin al ministrului sănătății și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(5) Statutul Colegiului Fizioterapeuților din România prevede modul de organizare a alegerilor, structura organizatorică la nivel național și teritorial, atribuțiile acestuia, precum și componența numerică și durata mandatelor organelor de conducere ale acestuia

Art. 21. - Colegiul Fizioterapeuților din România are următoarele atribuții:

a) în calitate de autoritate competentă în domeniu, asigură autorizarea, monitorizarea și controlul exercitării profesiei de fizioterapeut, în colaborare cu Ministerul Sănătății;

b) asigură respectarea cadrului legal și organizatoric pentru exercitarea profesiei de fizioterapeut în condițiile prezentei legi, inclusiv prin funcția de control profesional, de autoritate disciplinară și de organ de jurisdicție profesională;

c) autorizează sau, după caz, avizează exercitarea profesiei de fizioterapeut pe teritoriul României;

d) elaborează și emite cardul profesional european, pentru membrii săi, în conformitate cu reglementările Uniunii Europene;

e) asigură schimbul de informații, prin intermediul Sistemului de Informare a Pieței Interne a Uniunii Europene, denumit în continuare *IMI*, conform procedurilor prevăzute în normele metodologice de aplicare a prezentei legi;

f) recunoaște titlurile oficiale de calificare în fizioterapie dobândite în celelalte state membre ale Uniunii Europene, în statele aparținând Spațiului Economic European și Confederația Elvețiană;

g) adoptă Codul deontologic al fizioterapeutului;

h) instituie și supraveghează aplicarea și respectarea standardelor de calitate a serviciilor profesionale în domeniul fizioterapiei, precum și a normelor deontologice a fizioterapeutului;

i) instituie un cadru de promovare și dezvoltare a competenței profesionale;

j) reprezintă interesele membrilor săi în fața autorităților publice și administrative, în cadrul organismelor profesionale internaționale, precum și în litigiile cu terții;

k) ține evidența fizioterapeuților autorizați și, după caz, acordă, certifică, suspendă și retrage dreptul de exercitare a profesiei de fizioterapeut în condițiile prevăzute de normele metodologice de aplicare a prezentei legi;

l) mediază și arbitrează divergențele între membrii săi, precum și între aceștia și terți;

m) întocmește și actualizează permanent Registrul unic al fizioterapeuților.

CAPITOLUL V

Dispoziții finale și tranzitorii

Art. 22. - (1) În vederea exercitării profesiei de fizioterapeut, acesta trebuie să devină membru al Colegiului Fizioterapeuților din România, prin obținerea autorizației de liberă practică în conformitate cu dispozițiile art. 14, în cel mult 12 luni de la absolvirea studiilor de specialitate.

(2) În cazul în care fizioterapeutul nu a obținut autorizația de liberă practică, conform prevederilor alin. (1), acesta, la cerere, poate să obțină o autorizație de liberă practică provizorie, valabilă pe o perioadă de maximum 6 luni, termen în care este obligat să îndeplinească condițiile prevăzute la art. 14 alin. (2) din prezenta lege.

Art. 23. - (1) Nu poate exercita profesia de fizioterapeut:

a) persoana căreia i s-a aplicat pedeapsa interdicției de a exercita profesia de fizioterapeut prin hotărâre judecătorească sau ca măsură disciplinară, pe o perioadă determinată;

b) persoana care, în exercitarea profesiei de fizioterapeut, a săvârșit abuzuri prin care au fost încălcate drepturi și libertăți fundamentale ale omului, stabilite prin hotărâre judecătorească definitivă, care prevede, în mod expres, interdicția de exercitare a profesiei.

(2) Exercițarea profesiei de fizioterapeut este incompatibilă cu orice acțiune de natură a aduce atingere demnității sale profesionale sau bunelor moravuri, conform Codului deontologic al fizioterapeutului. Pe perioada stării de incompatibilitate se suspendă dreptul de exercitare a profesiei.

Art. 24. - (1) Fizioterapeutul răspunde disciplinar pentru nerespectarea prevederilor prezentei legi, a dispozițiilor cuprinse în normele metodologice de aplicare a acesteia și a Statutului Colegiului Fizioterapeuților din România.

(2) Constatarea, cercetarea și sancționarea abaterilor disciplinare sunt prevăzute în Statutul Colegiului Fizioterapeuților din România.

(3) Analizarea și soluționarea cazurilor de malpraxis se face de către Colegiul Fizioterapeuților din România, printr-o comisie, alcătuită dintr-un medic specialist și 2 fizioterapeuți egali sau superiori în grad.

(4) Răspunderea disciplinară a fizioterapeutului nu exclude răspunderea penală, contravențională, civilă sau materială, conform prevederilor legale.

Art. 25. - Activitățile specifice de fizioterapie de care beneficiază persoanele asigurate în sistemul național de asigurări sociale de sănătate, sunt stabilite prin negociere între Colegiul Fizioterapeuților din România, Ministerul Sănătății și Casa Națională de Asigurări de Sănătate și sunt prevăzute în Contractul-cadru care reglementează condițiile acordării asistenței de specialitate în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate, fiind decontate din bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate.

Art. 26. - (1) Colegiul Fizioterapeuților din România informează autoritățile competente din toate celelalte state membre ale Uniunii Europene, Spațiului Economic European și ale Confederației Elvețiene cu privire la fizioterapeuții cărora li s-a restrâns sau interzis, de către autoritățile ori instanțele judecătorești naționale, dreptul de a desfășura activitățile profesionale pe teritoriul României, în întregime sau parțial, chiar și cu caracter temporar.

(2) Colegiul Fizioterapeuților din România transmite informațiile prevăzute la alin. (1) prin intermediul IMI, în termen de cel mult 3 zile de la data adoptării deciziei de restrângere sau interdicere, în întregime ori parțial, a exercitării unei activități profesionale de către fizioterapeutul în cauză. Aceste informații se limitează la:

- a) identitatea fizioterapeutului în cauză, respectiv numele, prenumele și data nașterii;
- b) calificarea cu care acesta exercită profesia de fizioterapeut;
- c) autoritatea sau instanța națională care adoptă hotărârea privind restrângerea ori interdicția;
- d) sfera de aplicare a restricției sau interdicției;
- e) perioada în cursul căreia se aplică restricția sau interdicția.

(3) În termen de maximum 3 zile de la data adoptării hotărârii instanței, Colegiul Fizioterapeuților din România, în calitate de autoritate competentă a statului membru interesat, informează autoritățile competente din toate celelalte state membre ale Uniunii Europene, Spațiului Economic European și ale Confederației Elvețiene, prin alertă în cadrul IMI, despre

identitatea profesioniștilor care au solicitat recunoașterea titlurilor oficiale de calificare în fizioterapie, în temeiul prevederilor prezentei legi și în cazul cărora instanțele române au constatat că au făcut uz, în acest scop, de titluri falsificate de calificare profesională.

(4) Prelucrarea datelor cu caracter personal în scopul schimbului de informații prevăzute la alin. (1)–(3) se realizează cu respectarea prevederilor Legii nr. 506/2004 privind prelucrarea datelor cu caracter personal și protecția vieții private în sectorul comunicațiilor electronice, cu modificările și completările ulterioare, și a prevederilor Legii nr. 677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, cu modificările și completările ulterioare.

(5) În cazul în care interdicția sau restricția prevăzută la alin. (3) expiră, Colegiul Fizioterapeuților din România informează, de îndată, autoritățile competente din toate celelalte state membre ale Uniunii Europene, Spațiului Economic European și ale Confederației Elvețiene, menționând data expirării și orice altă schimbare ulterioară a respectivei date.

(6) Fizioterapeutul pentru care Colegiul Fizioterapeuților din România transmite alerta autorităților competente din toate celelalte state membre ale Uniunii Europene, Spațiului Economic European și ale Confederației Elvețiene, este informat, în scris, cu privire la deciziile de alertă, concomitent cu declanșarea și derularea procedurii de alertă.

(7) Fizioterapeutul prevăzut la alin. (6) are posibilitatea de a contesta decizia privind aplicarea mecanismului de alertă la instanța de contencios administrativ competentă potrivit legii, sau poate solicita Colegiului Fizioterapeuților din România rectificarea unei astfel de decizii.

(8) În cazul în care alerta transmisă autorităților competente din toate celelalte state membre ale Uniunii Europene, Spațiului Economic European și ale Confederației Elvețiene se dovedește a fi neîntemeiată, fizioterapeutul în cauză poate obține despăgubiri legate de orice prejudiciu cauzat de aceasta, în condițiile legii. În aceste cazuri, decizia privind alerta poate conține precizarea că face obiectul unor proceduri inițiate de către fizioterapeut.

(9) Datele privind alertele pot fi prelucrate în IMI atât timp cât sunt valabile. Alertele se radiază în termen de 3 zile de la data adoptării deciziei de revocare sau de la expirarea interdicției ori restricției prevăzute la

alin. (2).

Art. 27. - (1) În termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, Ministerul Sănătății și Ministerul Educației Naționale și Cercetării Științifice, cu consultarea reprezentanților asociațiilor de fizioterapie din România, emit normele metodologice de aplicare a prezentei legi, aprobate prin hotărâre de Guvern.

(2) La propunerea Colegiului Fizioterapeuților din România, Ministerul Sănătății și Ministerul Educației Naționale și Cercetării Științifice, inițiază modificarea normelor metodologice de aplicare a prezentei legi, ori de câte ori este cazul.

(3) În termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, Ministerul Sănătății și Ministerul Muncii, Protecției Sociale și a Persoanelor Vârstnice, elaborează, prin ordin comun, modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 1.352/2010 privind aprobarea structurii Clasificării ocupațiilor din România - nivel grupă de bază, conform Clasificării internaționale standard a ocupațiilor - ISCO 08, republicată, în conformitate cu dispozițiile prezentei legi.

(4) În termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, autoritățile publice, precum și persoanele juridice de drept public sau privat vor opera modificările necesare în sensul aplicării dispozițiilor prezentei legi referitoare la încadrarea și stabilirea statutului, a drepturilor și obligațiilor fizioterapeuților pe care îi au angajați.

Acest proiect de lege a fost adoptat de Camera Deputaților în ședința din 18 octombrie 2016, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

FLORIN IORDACHE